

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2012 r.

DOLiS/DEC-760/12/49943, 49941

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po rozpoznaniu wniosku Pana W. D., o ponowne rozpatrzenie sprawy w przedmiocie złożonej przez niego skargi na przetwarzanie przez K. Sp. z o.o., jego danych osobowych w zakresie obejmującym służbowe adresy poczty elektronicznej: [...] i [...] oraz prywatne adresy poczty elektronicznej: [...], [...] i [...], która została rozstrzygnięta decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 20 kwietnia 2012 r. (DOLiS/DEC-347/12/25647, 25648),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana W. D. (Skarżący), reprezentowanego przez adw. T. C., prowadzącego kancelarię adwokacką w K., na przetwarzanie przez K. Sp. z o.o., (Spółka), jego danych osobowych w zakresie obejmującym służbowe adresy poczty elektronicznej [...] i [...]. Skarżący zakwestionował legalność przetwarzania przez Spółkę – swojego ówczesnego pracodawcę, w której pozostawał jednocześnie współnikiem, wymienionych adresów jego poczty elektronicznej polegającego na utrzymywaniu ich w postaci aktywnej w sytuacji, gdy w rzeczywistości nie świadczy już pracy w Spółce. Jak wyjaśnił, w dniu [...] stycznia 2011 r. Skarżący otrzymał od Spółki pismo zawierające oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem terminu wypowiedzenia z jednoczesnym zobowiązaniem go do wykorzystania urlopu wypoczynkowego, a po jego upływie zwolnieniem z obowiązku świadczenia pracy. W tym też dniu został pozbawiony dostępu do zawierającej jego dane osobowe służbowej poczty elektronicznej [...] oraz [...]; jak jednak ustalił, wskazane adresy nie zostały zlikwidowane. Po uzyskaniu informacji, że Spółka nie przetwarza aktualnie danych osobowych Skarżącego we wskazanym sposób, Skarżący rozszerzył przedmiot skargi na ich przechowywanie. Jak Skarżący

podkreślił w piśmie z dnia [...] sierpnia 2011 r., „samo przechowywanie nośników zawierających dane osobowe w postaci adresów poczty elektronicznej wraz z korespondencją na nie przesyłaną stanowi przetwarzanie danych. Z akt postępowania prowadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wynika bowiem jedynie, że adresy poczty elektronicznej nie są obecnie aktywnie wykorzystywane. Natomiast nie była do tej pory przedmiotem postępowania kontrola legalności przechowywania danych postaci adresów poczty elektronicznej”. Ponadto uzupełnił, że Spółka, w związku z przeprowadzoną procedurą odzyskiwania danych utraconych z komputera służbowego Skarżącego, w sposób nieuprawniony przetwarza również jego prywatne adresy poczty elektronicznej: [...],[...] i [...].

W związku z powyższym Skarżący zażądał przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez usunięcie jego danych osobowych w postaci adresów poczty elektronicznej – służbowej oraz prywatnej – z jakichkolwiek nośników znajdujących się w posiadaniu Spółki.

W toku postępowania ustalono, co następuje:

- 1) Spółka nie przetwarza obecnie danych osobowych Skarżącego w zakresie obejmującym jego służbowe adresy poczty elektronicznej: [...] i [...] dla celu utrzymywania tych adresów jako aktywnych. W kolejnych pismach zawierających wyjaśnienia dotyczące okoliczności przedmiotowej sprawy, z dnia [...] czerwca 2011 r. oraz [...] lipca 2011 r., Spółka wyjaśniła, że adresy [...] i [...] zostały usunięte z rejestrów mailowych Spółki w dniu [...] 03.2011 r. wskazując, że „adres mailowy [...] nie był kontem pocztowym a jedynie *aliasem* do głównego konta [...]. Z chwilą usunięcia konta głównego automatycznie usuwane są wszelkie konta dodatkowe z nim związane (tzw. aliasy)”; na potwierdzenie czego Spółka nadesłała zrzut ekranu kont pocztowych [...] oraz [...];
- 2) Spółka pozostaje aktualnie w posiadaniu informacji dotyczących Skarżącego w zakresie obejmującym jego służbowe adresy poczty elektronicznej: [...] i [...], przy czym ich przechowywanie służy celom archiwalnym. Jak zaznaczyła Spółka w piśmie z dnia [...] września 2011 r. (data wpływu do Biura GIODO [...] października 2011 r.), adresy poczty elektronicznej [...] oraz [...] były adresami służbowymi Skarżącego, utworzonymi dla niego w związku z zatrudnieniem w Spółce na stanowisku dyrektora zarządzającego. Korespondencja przychodząca – zgodnie z przeznaczeniem utworzonego konta – była adresowana do Skarżącego w związku z "prowadzeniem" przez niego zakładu pracy i tym samym jest niezbędna dla dalszego prawidłowego prowadzenia zakładu.
- 3) Spółka stwierdziła w piśmie z dnia [...] września 2011 r., że nie przetwarza danych osobowych Skarżącego w zakresie obejmującym jego prywatne adresy poczty elektronicznej: [...] i [...]; jednocześnie Skarżący nie przedstawił dowodów na odparcie tej tezy, ograniczając się do, ujętych w piśmie z dnia [...] sierpnia 2011 r., przypuszczeń, że w związku z przeprowadzoną procedurą odzyskiwania danych utraconych z komputera służbowego Skarżącego Spółka weszła w posiadanie jego prywatnej korespondencji – co w ocenie Skarżącego stanowi "kolejny przykład nielegalnego przetwarzania danych osobowych", a tym samym w sposób nieuprawniony przetwarza również jego prywatne adresy poczty elektronicznej: [...],[...] i [...];
- 4) Spółka przetwarza obecnie dane osobowe Skarżącego w zakresie obejmującym jego prywatny adres poczty elektronicznej [...]. Został on udostępniony przez Skarżącego w dokumencie z dnia [...] stycznia 2011 r. potwierdzającym zwrot rzeczy powierzonych do użytkowania w ramach

umowy o pracę świadczonej przez Skarżącego na rzecz Spółki jako adres, pod którym podczas okresu wypowiedzenia możliwy miał być kontakt ze Skarżącym w sprawach służbowych.

Na podstawie poczynionych ustaleń, w dniu 20 kwietnia 2012 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną, w której umorzył postępowanie w przedmiotowej sprawie w zakresie dotyczącym przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego w zakresie obejmującym jego prywatne adresy poczty elektronicznej: [...] i [...] oraz odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego w pozostałym zakresie (znak DOLiS/DEC-347/12).

W dniu [...] maja 2012 r., z zachowaniem przepisane terminu, do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy. We wniosku Skarżący podniósł:

- 1) że Generalny Inspektor nie wziął pod uwagę dokumentów związanych z odzyskiwaniem danych Skarżącego i nie skorzystał z wynikającego z art. 14 pkt 4 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.; zwanej dalej ustawą) uprawnienia do dokonania oględzin nośników służących do przetwarzania danych osobowych, mimo tego, że "informacja wraz z dokumentami dotyczącymi odzyskania danych osobowych została przekazana wraz z pismem z dnia [...] lipca 2012 roku"; jednocześnie podkreślił, że Spółka odmawia Skarżącemu wglądu do zawartości nośnika, na którym znajdują się odzyskane dane, co tym samym pozbawia go możliwości udowodnienia nielegalnych działań Spółki;
- 2) powołując się na art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, że w sytuacji, w której Spółka dysponuje płytą z odzyskanymi danymi, wśród których znajdują się dane w postaci prywatnych adresów poczty elektronicznej wraz z korespondencją, brak jest podstaw do zakwalifikowania tych danych jako przetwarzanych w prawnie usprawiedliwionych celach administratora danych;
- 3) że Spółka, odmawiając prawa wglądu do jego danych, narusza uprawnienia przysługujące mu na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy, do czego Generalny Inspektor w ogóle się nie odniósł.

Po powtórnej analizie zgromadzonego materiału dowodowego, oraz mając na uwadze zarzuty podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Tytułem wstępu należy zaznaczyć, że Generalny Inspektor, wbrew zastrzeżeniom Spółki, nie miał wątpliwości, iż przedmiotowe adresy poczty elektronicznej stanowią dane osobowe Skarżącego w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym w rozumieniu ustawy za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Spółka nie zakwestionowała, że wie, iż przedmiotowe adresy były powiązane z osobą Skarżącego. Jednocześnie Generalny Inspektor uznał przetwarzanie przez Spółkę w celach archiwalnych danych osobowych Skarżącego w zakresie jego służbowych adresów poczty elektronicznej: [...] i [...] za niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez Spółkę, i przy tym nie naruszające praw i wolności Skarżącego, a tym samym dopuszczalne na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Adresy służbowej poczty elektronicznej Skarżącego były ściśle związane z jego zatrudnieniem w Spółce i wypełnianiem przez niego obowiązków służbowych, a archiwizacja tych

danych wraz z korespondencją pod nimi prowadzoną służy wyłącznie udokumentowaniu okoliczności związanych z przeszłym zatrudnieniem Skarżącego w Spółce. Generalny Inspektor podzielił stanowisko Spółki, że niniejsze działanie stanowi element prowadzenia zakładu pracy i jest niezbędne dla jego prawidłowego funkcjonowania. Tym samym Generalny Inspektor zasadnie uznał, że część wniosku Skarżącego obejmująca przetwarzanie przez Spółkę jego danych osobowych w zakresie jego służbowych adresów poczty elektronicznej nie zasługuje na uwzględnienie.

Podobnie trafnie Generalny Inspektor ocenił przetwarzanie przez Spółkę danych osobowych Skarżącego w zakresie prywatnego adresu poczty elektronicznej: [...], który Skarżący udostępnił Spółce w dokumencie z dnia [...] stycznia 2011 r., potwierdzającym zwrot rzeczy powierzonych do użytkowania w ramach umowy o pracę świadczonej przez Skarżącego na rzecz Spółki, jako adres, pod którym podczas okresu wypowiedzenia możliwy miał być kontakt ze Skarżącym w sprawach służbowych. Skarżący udostępnił Spółce adres [...] z własnej woli, a ponadto wskazany adres stanowi istotny element dokumentu obrazującego okoliczności związane z rozwiązaniem z nim stosunku pracy. Tym samym takie przetwarzanie danych Skarżącego Generalny Inspektor zasadnie uznał za niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez Spółkę, i przy tym nie naruszające praw i wolności Skarżącego, a zatem dopuszczalne na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

W związku z tym, że zgodnie z wyjaśnieniami Spółki nie przetwarza ona prywatnych adresów Skarżącego: [...] i [...], Generalny Inspektor zasadnie uznał, że postępowanie w tym zakresie stało się bezprzedmiotowe i tym samym umorzył je na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.; zwanej dalej k.p.a.).

W odniesieniu do podniesionego przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutu, że Generalny Inspektor nie wziął pod uwagę dokumentów związanych z odzyskiwaniem danych Skarżącego z jego komputera służbowego, a tym samym nie ustalił zawartości nośników, na których odzyskane dane zapisano – pomimo uzasadnionych zdaniem Skarżącego podejrzeń co do ich zawartości, należy przypomnieć, że Generalny Inspektor odniósł się do wynikającego ze wspomnianych dokumentów działania Spółki w postępowaniu wyjaśniającym. Organ zwrócił się do Spółki o wyjaśnienie, czy w związku z przeprowadzoną procedurą odzyskiwania danych Spółka kontynuuje proces kwestionowanego przetwarzania służbowych adresów poczty elektronicznej: [...] i [...], oraz czy pozyskała i przetwarza prywatne adresy Skarżącego: [...], [...] i [...], na co otrzymał odpowiedź w piśmie Spółki z dnia [...] września 2011 r. Generalny Inspektor postąpił stosownie do ujętego w piśmie z [...] lipca 2011 r. oraz doprecyzowanego w piśmie z dnia [...] sierpnia 2011 r. wniosku Skarżącego o „rozszerzenie kontroli” o okoliczności związane z przeprowadzoną procedurą odzyskiwania danych. Należy przy tym podkreślić, że Skarżący nie zgłosił w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji wniosku o przeprowadzenie dowodu z oględzin nośnika zawierającego jego osobowe, oraz że do sfery dyskrecyjnej działań Generalnego Inspektora należy dobór środków, którymi dąży on zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w celu ustalenia stanu faktycznego w danej sprawie. Generalny Inspektor nie ma i nie miał podstaw by nie dać wiary wyjaśnieniom Spółki co do tego, że przetwarza ona służbowe adresy Skarżącego jedynie dla celów archiwalnych związanych z prowadzeniem zakładu pracy, oraz że z wymienionych prywatnych adresów Skarżącego Spółka przetwarza jedynie udostępniony Spółce przez Skarżącego adres [...] – jako element dokumentu obrazującego okoliczności związane z rozwiązaniem z nim stosunku pracy. Zarzuty podniesione przez

Skarżącego w sprawie, oraz ustalony stan faktyczny, w żaden sposób nie uzasadniają podejrzenia, że Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego z naruszeniem przepisów o ochronie danych osobowych. W związku z tym Generalny Inspektor trafnie uznał za niecelowe skorzystanie z przewidzianego w art. 14 pkt 4 ustawy prawa przeprowadzenia oględzin urządzeń, nośników oraz systemów informatycznych służących do przetwarzania danych w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 12 pkt 1 i 2 ustawy, ponieważ byłoby to zbędne w świetle art. 7 k.p.a., w myśl którego organy administracji publicznej podejmują jedynie czynności niezbędne (podkreślenie GODO) do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli; co też podtrzymuje w drugiej instancji. Organ administracji publicznej ma bowiem obowiązek ustalenia stanu faktycznego w sprawie zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, a to, jakimi środkami dowodowymi się w tym celu posługuje, jest kwestią wtórną.

Tym samym, mając na uwadze, że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało – na podstawie wyjaśnień Spółki, iż prywatne adresy poczty elektronicznej Skarżącego nie są przechowywane na nośniku zawierającym odzyskane adresy służbowe: [...] oraz [...] wraz z korespondencją, bezzasadna jest teza Skarżącego, że w sytuacji, w której Spółka dysponuje płytą z odzyskanymi danymi, wśród których znajdują się dane w postaci prywatnych adresów poczty elektronicznej wraz z korespondencją, brak jest podstaw do zakwalifikowania tych danych jako przetwarzanych w prawnie usprawiedliwionych celach administratora danych.

Odnosząc się do podniesionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutu odmawiania Skarżącemu przez Spółkę wglądu do zawartości nośnika, na którym znajdują się odzyskane dane należy podkreślić, że zarzut ten wykracza poza żądanie skargi i, tym samym, nie może zostać rozpoznany w niniejszej sprawie. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą wyznaczony jest zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu pierwszej instancji. Organ odwoławczy nie może rozszerzyć przedmiotu postępowania, a zatem w postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta wyłącznie sprawa tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym (B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz., 7 wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005, s. 599 i nast.). Tym samym na tym etapie postępowania, po rozstrzygnięciu sprawy decyzją administracyjną, rozszerzenie jego zakresu jest niedopuszczalne i stanowiłoby istotne naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 k.p.a. Należy jednak wyjaśnić, że wskazane w art. 24 ust. pkt 3 prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania obejmuje nie tyle prawo do wglądu do nośników zawierających dane, co jedynie uprawnienie do uzyskania dostępu do treści danych na swój temat. Tym samym administrator danych nie ma obowiązku udostępniania nośników do wglądu, może ograniczyć się do udostępnienia samej treści danych (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych osobowych. Komentarz, Warszawa 2011, s. 510).

W związku z powyższym nie ulega wątpliwości, że zarzuty podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługują na uwzględnienie i zaskarżona decyzja powinna zostać utrzymana w mocy.

W tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).